

[Kaunstrup Clemmensen.]

meget stor betydning, og derfor vil vi for vort vedkommende meget tilstræbe, at en sådan enighed fortsat kan opnås.

I dag er det vel naturligt, at debatten om Danmarks forhold til fællesmarkedet og om vort forhold til de øvrige nordiske lande står i centrum. Alligevel er det mig magtpåliggende at understrege, at vi ikke må glemme, hvor interesseret måske navnlig Danmark må være i en global nedbrydning af handelsskrankerne. Det må fortsat være vort mål. Det har ikke blot stor økonomisk betydning, men er også afgørende og vigtigt som et led i det internationale samarbejde og i ønsket om at fremme den internationale afspænding. Efter vor opfattelse sker der her alt for få og alt for langsomme fremskridt, og vi opfordrer regeringen til på enhver måde fortsat og gerne endnu mere intensivt at fremme alle disse bestræbelser både gennem GATT og gennem andre internationale organisationer.

Hvis disse bestræbelser for den næsten globale nedbrydning af handelsskrankerne ikke lykkes, så kan moderne teknik ikke nyttiggøres i tilstrækkelig grad. Det er ganske karakteristisk, at der i de allerfleste tilfælde i det moderne erhvervsliv er behov for meget kostbare anlæg, der til gengæld kan præstere en vældig produktion. Men forudsætningen for, at disse investeringer overhovedet kan gennemføres, er naturligvis, at denne masseproduktion også kan afsættes, således at omkostningerne kan fordeles på de mange produktionsenheder. Netop derfor er den internationale konkurrence og den internationale arbejdsdeling et af de væsentligste fundament for opnåelse af yderligere fremskridt.

I denne forbindelse må det vel også stå klart for alle og enhver, at vi simpelt hen end ikke kan opretholde vor nuværende levestandard, for slet ikke at tale om at forøge levestandarden, hvis man f. eks. tænkte sig, at Danmark skulle være selvforsynende i meget stor udstrækning. Vi ville simpelt hen ikke opnå den arbejdsdeling, de produktionsmæssige muligheder, som vor levestandard beror på. Og der gælder jo i virkeligheden noget tilsvarende i forholdet mellem de skandinaviske lande. Hvor stort og købedygtigt et marked der end er tale om, kan de skandinaviske lande

heller ikke være sig selv nok, de omfatter ikke et tilstrækkelig stort område til at være selvforsynende. Ja, endog det vældige fællesmarked må jo i virkeligheden erkende noget tilsvarende, at heller ikke det kan være selvforsynende, heller ikke det kan undvære en bred handelsmæssig udveksling af varer med den øvrige del af verden.

Derfor må der fortsat være en afgørende enighed om, håber vi da, at der skal opnås den bredest mulige frigørelse af de internationale samhandelsforhold. Det er, som hr. Ivar Nørgaard også strejfede, vigtigt, når vi drøfter landets økonomi. Når vi i disse dage, man kan vel næsten sige timer, drøfter, hvordan man kan forøge levestandarden for den enkelte borger og ikke mindst for de økonomisk vanskeligt stillede, så er det ikke nok at udsende proklamationer herom, så må man erkende de saglige forudsætninger for at opnå sådanne mål, og her yder de brede markedspolitiske løsninger et meget afgørende og et meget væsentligt bidrag. Jeg tror også, man har lov til at sige, at denne opfattelse hidtil, og forhåbentlig fortsat, ligger som fundament for hele den danske markedspolitik.

Det er naturligt at understrege, at den danske markedspolitiske målsætning er ganske uændret. Debatterne i det danske folketing påkalder sjældent nogen større interesse uden for landets grænser, men i den situation, vi i dag diskuterer, må vi se i øjnene, at de udtalelser, der fremsættes, de synspunkter, der gives udtryk for, også følges med interesse i en række andre lande, ikke blot i de øvrige nordiske lande, men også i en række europæiske lande. Derfor ønsker vi fra mit partis side at understrege, at dansk markedspolitisk målsætning er ganske uændret.

Denne målsætning er som bekendt — det er fastslået adskillige gange i dette ting — dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber sammen med Storbritannien. Det vil være overordentlig lykkeligt og overordentlig værdifuldt, hvis et enigt Norden kan finde sin plads i et sådant bredere europæisk fællesskab.

Der er heldigvis på disse områder sket adskilligt og sket adskilligt glædeligt, både på den europæiske og på den nordiske scene, ikke mindst inden for de seneste måneder og uger. Topmødet inden for De